

عنوان مقاله:

مکان سازی با استفاده از روایت در طراحی شهری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه علی زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه یزد-

محمدرضا نقصان محمدی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه یزد-

خلاصه مقاله:

هر زمان انسان محیطی را ادراک کند و این زمینه برای او محیا شود تا تجارب شخصی خود را در محیط فضا شکل دهد، محیط تبدیل به مکان می شود. از میان سه مولفه ساخت مکان شامل کالبد، کارکرد و معنا، معنا یکی از موضوعات مهم و چالش برانگیز است. برخی از نظیه پردازان معتقدند طراحی کالبد خود به عنوان یک نشانه، باعث ایجاد معنا می شود. علاوه بر این تجربه و درک مکان باعث می شود فرد ویژگی های خاصی از فضا را به خاطر بسپارد و به سبب این تجربه و به ذهن سپردن، معنای خاصی از آن فضا ادراک می شود. در واقع ارتباط فعال انسان با محیط یکی از مهم ترین عوامل ایجاد معنا و در نتیجه ی آن، شکل گیری مکان است.. مکان سازی آسان نیست، مکان ها در طول زمان و با شکل گیری تاریخ، خاطرات و اسطوره ها تولید می شوند. در واقع این روایت ها هستند که به شکل گیری مکان را تسهیل می کنند روایت هایی که در پس زمینه مکان وجود داشته اند و آن هایی که با تعامل افراد با فضا شکل گرفته اند. در واقع یکی از استفاده های روایت در طراحی شهری، ساختن مکان است. حال سوالی که پیش می آید چگونگی استفاده از روایت ها برای ایجاد مکان است. با توجه به موضوع و اهداف، روش پژوهش توصیفی- تحلیلی است. در این نوع پژوهش به توصیف و تفسیر روابط موجود پرداخته می شود و با تحلیل عینی و کیفی محتوای مفاهیم به صورت نظام دار مطرح می شوند. بدین منظور ابتدا به مطالعه درباره شناخت روایت و ساختار آن، ارتباط و حضور روایت در انواع طراحی و طراحی شهری و مکان پرداخته شده است. مطابق با یافته های پژوهش با استفاده از روایت می توان در فضا معنا ایجاد و آن را به مکان تبدیل کرد. از ساختار روایت می توان جهت ایجاد ساختار فضا و از درونمایه آن برای تولید معنا بهره گرفت. در انتها نیز چارچوبی برای طراحی با استفاده از مکان ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

روایت، طراحی شهری، معنا، مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427286>

